

ДЕПУТАТСЬКА ГРУПА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

з міжпарламентських зв'язків
з Китайською Народною
Республікою

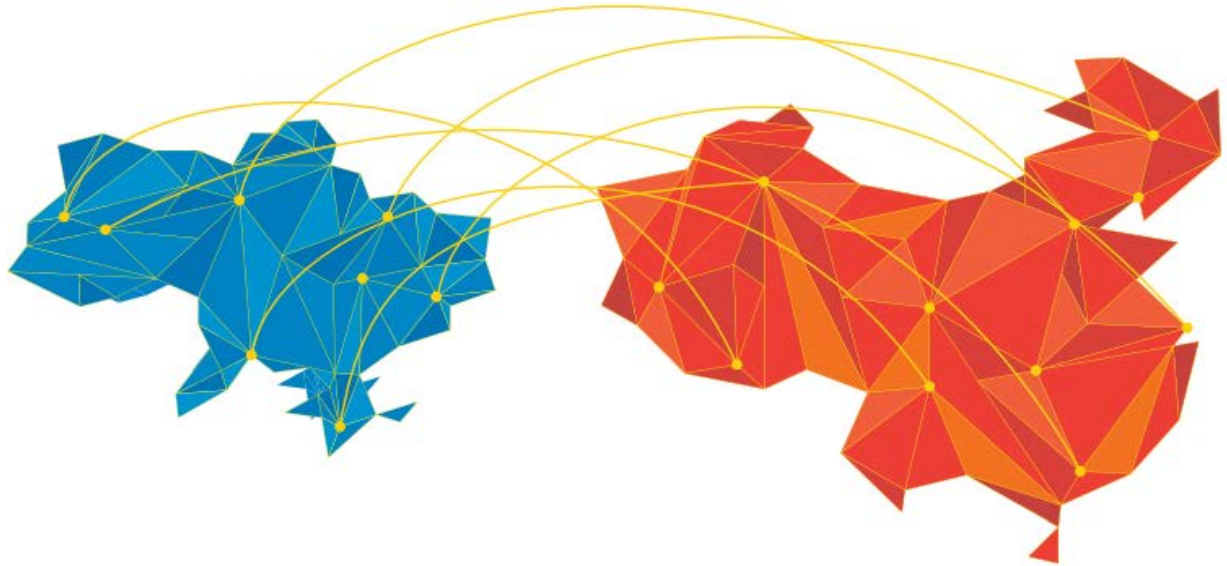

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

МОНІТОРИНГ УКРАЇНСЬКИХ ТА СВІТОВИХ ЗМІ

Випуск № 87

березень 2017 р.

За підтримки:

ЗУСТРІЧ ІЗ ДИРЕКТОРОМ МУЗЕЮ ГУГУН

2 березня 2017 року Посол України в Китаї Олег Дьомін на запрошення керівника музею Гугун (Заборонене місто) Шань Цзісяня відвідав цей найбільший у Китаї дерев'яний музейний комплекс, що слугував резиденцією кільком китайським імператорам. Під час зустрічі головна увага була приділена запланованому на квітень ц.р. візиту керівництва китайського музею до України на запрошення директора музею-заповідника Софія Київська. Китайська сторона має на меті відвідати низку музейних установ у Києві та Львові з метою встановлення партнерських зв'язків і розширення співпраці між ними. Керівником Посольства наголошено на важливості активного розвитку зв'язків між музейними установами, що є важливим елементом у просуванні української та китайської культур на теренах обох країн. Китайською стороною також було представлено доповідь про науково-дослідницьку базу Гугуна, а також повідомлено про інноваційні підходи до реставрації древніх виробів мистецтва та історичних пам'яток.

<http://china.mfa.gov.ua/ua/press-center/news/55271-zustrich-iz-direktorom-muzeju-ugun>

МІЖНАРОДНА АКЦІЯ “GLOBAL SHEVCHENKO”

З нагоди 203-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка Посольство України у Китаї взяло участь у міжнародному флеш-мобі «Global Shevchenko», надіславши його організаторам світлина погруддя Великому Кобзареві у Пекіні - єдиного подібного монумента в Східній Азії. Метою цієї акції є вшанування пам'яті видатного українця та демонстрація встановлених йому пам'ятників по всьому світу, у т.ч. й у Китаї. Автором погруддя Великому Кобзареві у Пекіні є член Постійного комітету Народної політичної консультативної ради КНР, заслужений скульптор Китаю Юань Сікунь. У минулому році цей пам'ятник, встановлений у 2008 р., був відреставрований та урочисто відкритий за ініціативою української дипломатичної установи.

<http://china.mfa.gov.ua/ua/press-center/news/55349-mizhnarodna-akcija-global-shevchenko>

ВИСТАВКА РОБІТ ГАЛИНИ НАЗАРЕНКО "ПЕТРИКІВКА - ДУША УКРАЇНИ" ДО 25-Ї РІЧНИЦІ ВСТАНОВЛЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ І КИТАЄМ

В День народження Великого Кобзаря в приміщенні пекінського «Музею Тараса Шевченка» відбулася виставка «Петриківка – душа України». З вітальним словом виступив Надзвичайний та Повноважний Посол України в КНР Олег Дьомін. Україна має давні традиції народної культури. Ще з часів Трипільської цивілізації (V—IV тис. до н. е.) предки сучасних українців розписували свої хати та посуд магічним орнаментом, що й лягло в основу петриківського розпису. Сьогодні осередком цього народного мистецтва в Україні є селище Петриківка, засноване у XVIII столітті за часів козацтва. У 2013 р. петриківський розпис було включено до списку нематеріальної культурної спадщини людства ЮНЕСКО. В рамках святкування 25-ї річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною і КНР до Китаю була

запрошена майстриня петриківського розпису Галина Назаренко – член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, член асоціації художників в м. Морестель (Франція), член асоціації народних майстрів України. За період творчої діяльності створила понад 2000 творів в різноманітних техніках і на різних матеріалах. Пані Галина подякувала усім присутнім за інтерес до її рідної культури: «Шановні пані та панове! Дорогі китайські друзі! Рада вітати усіх, хто завітав на нашу сьогоднішню подію. Я як український художник маю місію знайти світ з українським мистецтвом, яка є частиною нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Дякую усім, хто долучився до організації цієї виставки, та присутнім сьогодні, хто прийшов привітати. Маю надію, що після перегляду експозиції частина України назавжди залишиться у Ваших серцях. Дякую!» З промовою виступив заступник директора музею Лі Кежяня пан Ван Хайкунь: «Директор художнього музею Лі Кежяня з робочих причин не зміг взяти участь у сьогоднішній церемонії відкриття, але передає листа з привітаннями для всіх гостей. 9 березня – це особливий день, адже саме сьогодні виповнюється 203 роки з Дня народження Тараса Шевченка, видатного українського поета, художника і філософа. Ми як художній музей-галерея Тараса Шевченка, вітаємо проведення виставки Петриківського розпису, що занесений до списку об'єктів нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Українська майстриня пані Галина Назаренко, працівники музею Лі Кежяня, а також Посольство України в КНР, компанія «Український дім», директор пекінського музею Тараса Шевченка Алан Юй проробили велику роботу і я хочу висловити вам усім подяку. Ми запросили також 4 відомих китайських майстрів каліграфії, які сьогодні презентують вам свої роботи». Нагадаємо, що 13-17 березня в «Українському домі» відбудеться серія майстер-класів Галини Назаренко. Запрошуються всі бажаючі.

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/10/2s48123.htm>

УКРАЇНА МАЄ ЗРОБИТИ ВАЖЛИВИЙ КРОК У МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКИХ ВІДНОСИН

Деякі експерти вважають 2017 рік для української дипломатії - визначальним. На початку лютого міністр закордонних справ України Павло Клімкін анонсував візит Президента України Петра Порошенка до США. Відомо, що на розгляді сторін дата проведення Третього засідання українсько-китайської міжурядової комісії зі співробітництва, що має

стати важливим кроком задля активізації політичного діалогу на найвищому рівні та обміну візитами перших осіб України і Китаю. Всі сходяться на думці, що летіти до Пекіну потрібно, питання коли. Звісно лише після вдалого візиту до США, радить більшість фахівців. Але існують й інші думки. Пекін не Москва: ще два роки тому вважалось, що КНР у багатьох міжнародних питаннях й надалі буде лише уважним спостерігачем і уникатиме прямого втручання у конфлікти. Але позиція Китаю щодо України і мотиви, якими можна пояснити його стриманість, свідчать про зміни в його поведінці на світовій арені під новим керівництвом. Китай, імовірно, почав відповідальніше ставитись до свого статусу глобального гравця. Його позиція стосовно України – це великою мірою продукт складних відносин між Китаєм, Росією та США, а також важливості власних цілей Піднебесної в управлінні своїми міжнародними зобов'язаннями. Хоча Пекін і Москва, як і раніше, виступають з єдиних позицій щодо деяких питань, але цей альянс слабшає, оскільки пріоритети двох країн починають розходитися по цілому ряду напрямків, починаючи з Південного Судану і закінчуючи Україною та Сирією. Так, у вересні 2015 року китайська делегація Міністерства закордонних справ повідомила: Пекін готовий проголосувати за заявку України на місце в Раді Безпеки ООН, незважаючи на російську кампанію по зриву устремлень нашої держави. Цей крок став дипломатичною поразкою для Росії і подав чіткий

сигнал про те, що найбільш цінний союзник Росії в ООН має намір відстоювати власні інтереси. Росія також опинилася на самоті, наклавши вето на дві резолюції, одна з яких передбачала створення трибуналу з військових злочинів для притягнення до відповідальності тих, хто збив у небі над Східною Україною літак Малайзійських авіаліній МН 17. Після анексії Криму Росією Китай розширив комерційні зв'язки з Україною. Останнім часом Китай активно протистоїть Росії на світових ринках. Китайські інвестори не дуже хочуть інвестувати в Росію, китайські банки підтримують західні санкції проти російських банків, а поставки російського газу в Піднебесну незабаром можуть стати збитковими для Москви. Фахівець з китайської зовнішньої політики з Центру США і Європи при Інституті Брукінгса Філіп Ле Кор вважає, що Росія прагне налагоджувати більш тісні відносини з Китаєм, але КНР «тримає дистанцію і відчуває незручність» через військові дії Росії в Україні і в Сирії. Китай не хоче опинитися в ізоляції від Заходу, тому що прагне бути глобальним гравцем. Росії не варто розраховувати на більш однозначну підтримку з боку Китаю у питанні України, але й міжнародній спільноті не варто очікувати, що Китай стане активнішим посередником. Для Китаю залишатися у цьому конфлікті нейтральним, наскільки це тільки можливо, – спосіб уникнути напруження з двома головними партнерами - Росією та Сполученими Штатами. На перше місце в переліку дипломатичних і стратегічних пріоритетів Китай знову поставив США. «Відносини з США залишаються стабільними з 2015 року і навіть певною мірою розвиваються», — заявляють у Пекіні. Відносини з Росією поставлені на друге місце. Китай висловив свою повагу до територіального суверенітету України та невтручання в її внутрішні справи. Зосередженість на територіальному суверенітеті та міжнародному посередництві свідчить про близькість Китаю радше до позиції Заходу щодо України, аніж до позиції Росії. Взагалі триваюча боротьба Китаю за стримування етнічного сепаратизму також могла б підштовхнути їх до більшого співчуття українській справі, зокрема відновленню територіальної цілісності та запобіганню зовнішньому втручання. Наразі Піднебесна хоче і готова співпрацювати з нами на постійній та стабільній основі. А ми все ще мислимо категоріями євроцентричного світу, немовби глобалізація нас не торкається, і дивимося на Китай час від часу як на щось цікаве і невідоме. В той час як Європа рухається на Схід. Євросоюз в трикутнику США - Китай – Росія: ставлення нової адміністрації Білого дому і до Пекіну, і до Брюсселю залишається неоднозначним. При цьому велике значення для подальшого розвитку світопорядку мають відносини КНР з провідними гравцями світової політики, і насамперед - зі США. Сьогодні відносини між Китаєм та США перебувають у центрі уваги світової політики. Офіційно визнаючи КНР світовою державою, Вашингтон, наразі неготовий розглядати Китай як рівноправного партнера. Китай ще більше занепокоєний майбутнім своїх відносин зі Сполученими Штатами, розглядаючи їх як свої найважливіші двосторонні відносини. Пекін не ризикуватиме ними, не буде підтримувати Росію в односторонньому порядку, якщо така підтримка іде всупереч китайським міжнародним інтересам. Втім, хоч США і їхні ключові союзники з НАТО не зацікавлені у глобальній присутності та зміцненні Китаю, продовжується зближення КНР і ЄС. У лютому 2017 р. міністр закордонних справ КНР Ван І в рамках переговорів з главами МЗС великої двадцятки зустрівся зі своїм британським колегою Борисом Джонсоном і главою Єврокомісії Федерікою Могеріні. Ван І зазначив, що китайсько-британські відносини зараз знаходяться на "золотому етапі". Водночас, британська сторона має намір зміцнити стратегічне співробітництво з китайською стороною в міжнародних справах, спільно сприяти лібералізації двосторонньої та глобальної торгівлі. В ході бесіди з Ф.Могеріні, за інформацією агентства "Сінхуа", Ван І зазначив непохитність китайської сторони у підтримці процесу інтеграції Європи, висловив надію на подолання Європейським союзом труднощів, його безперервний розвиток і нові успіхи. Китайська сторона має намір, використовуючи такі механізми, як зустрічі керівників, прикласти спільні з ЄС зусилля щодо активного розвитку партнерських

відносин, надавши зовнішньому світу позитивний сигнал щодо спільного сприяння світовій економіці відкритого типу та захисту світової торговельної системи, фундаментом якої є СОТ. Нині Євросоюз приділяє підвищену увагу виступу голови КНР Сі Цзіньпіна на Світовому економічному форумі в Давосі у січні ц.р., вважаючи, що це створить нові можливості для багатосторонньої співпраці. В ЄС дійсно набирають сили відцентрові тенденції, Британія вже запустила юридичний процес виходу з союзу, однак парадоксальним чином ця політика призводить до зближення Європи і Китаю. Ще в минулому році Європейський союз звинувачував Китай у недобросовісних торгових практиках, включаючи постачання сталі за низькими цінами, що викликало велике обурення виробників всередині співдружності, а Китай висловлював протест проти візиту далай-лами до Європейського парламенту. Сьогодні взаємовідносини сторін стають все більш дружельними, а спірні питання відходять на задній план перед необхідністю компенсувати можливу втрату доступу до ринку США. Для ефективної співпраці, на думку експертів, китайській дипломатії в Європі належить вирішити три завдання. Перше – вдале проведення підготовки до травневого саміту "Один пояс, один шлях" у Пекіні. Вже зараз висловили готовність брати у ньому участь лідери Росії і Великобританії, але участь керівництва інших європейських країн має зробити захід ще більш представницьким. Друге завдання – спільна боротьба з протекціоністською політикою нинішньої адміністрації США. ЄС через конфлікт на Україні зіпсував економічні відносини з Росією, а двосторонні угоди між Британією і США є не вигідними для Брюсселя. З іншого боку, Великобританія після Brexit шукає для себе альтернативних економічних і зовнішньополітичних партнерів, і Китай цілком підходить на цю роль. І третє, найважливіше, – Пекіну варто активніше залучати ЄС на свою сторону у таких ініціативах, як "Один пояс, один шлях" і Азіатський банк інфраструктурних інвестицій. Коли перший борт України знову зайде на посадку в пекінському аеропорту Шоуду: у 1990-ті Україна мала багатовекторну політику, до сфери якої входив і Китай. Контакти на вищому рівні продовжилися у 2001 р., коли Київ відвідав із державним візитом тодішній лідер КНР Цзян Цземінь. У 2002-2003 рр. Піднебесну відвідав Президент України Леонід Кучма. За часів президентства Віктора Ющенка українсько-китайські стосунки на найвищому рівні були заморожені. «Відлига» у відносинах між Києвом та Пекіном почалася у червні 2011 р., коли в Києві була підписана Угода про встановлення відносин стратегічного партнерства між Україною та КНР (під час візиту до України голови КНР Ху Цзіньтао) та підписані у грудні 2013 р. українсько-китайський Договір про дружбу та співробітництво, Спільна декларація України і КНР про подальше поглиблення відносин стратегічного партнерства та Програма розвитку відносин стратегічного партнерства між Україною та КНР на 2014-2018 роки. Щоправда, корупційні наслідки «дружби» Януковича з Китаєм Україні довелося "розсьорбувати" вже після його втечі з країни. У 2014 р. Китай звинуватив Україну в тому, що вона не виконує кредитний договір на поставку зернових на суму в 3 млрд доларів США, укладений 2012 р. Державною продовольчою зерновою корпорацією України. Решта анонсованих великих проектів із «Повітряним експресом» включно як кажуть «завислі у повітрі». Петро Порошенко неодноразово бував у Китаї, але було це ще до того, як він став президентом. У квітні 2016 р. в рамках Саміту з ядерної безпеки у Вашингтоні Президент України зустрівся із головою КНР і запросив його відвідати Україну. Українські дипломати зазначають, що існують складнощі в реалізації спільних проектів і домовлятися про зустріч Петра Порошенка з Сі Цзіньпіном, яка відбулася у швейцарському Давосі 17 січня 2017 року, було вкрай непросто. Але, як стверджує великий шанувальник китайського військового стратега Сунь Цзи і за сумісництвом голова фракції БПП Ігор Гринів, потрібно розуміти китайців, для них зустріч глав двох держав – чіткий сигнал, що можна активізувати співробітництво. Тож не слід недооцінювати зустріч у Давосі. Поки що деякі експерти досить скептично оцінюють перспективи "перезавантаження" відносин України та Китаю. Вони вважають, що не варто

робити якихось глобальних висновків із зустрічі Петра Порошенка і Сі Цзіньпіна. Ми не знаємо, наскільки тривалою вона була і про що вони домовилися. Втім Україна шукає партнерів не тільки на Заході. «Ми пробиваємось на Схід, зокрема до Китаю і готуємо візит Петра Порошенка в цю країну», - наголошує МЗС. Якщо до травня не відбудеться візит Петра Порошенка до США, частина експертного середовища радить нашому президенту скористатися запрошенням і очолити український десант до травневого саміту "Одного поясу, одного шляху" у Пекіні. Адже форум обіцяє представництво надвисокого рівня. Повноцінно працювати у багатосторонніх форматах Києву ще належить навчитися. Зовнішня політика України має відображати світові тренди і діяти на випередження, щоб наша країна не була назавжди скута дуалізмом Захід-Росія. Задля цього Україні потрібно почати діяти послідовно, показати себе як адекватного та надійного партнера. Значним кроком у цьому напрямку могла б стати системна робота з країнами Азії, зокрема, серйозна співпраця з КНР.

<http://www.tianxia.link/uk/article/5818-ukrayina-maie-zrobiti-vazhliivii-krok-u-maibutnie-ukrayins-ko-kitais-kikh-vidnosin>

\

СІ ЦЗІНЬПІН ЗАКЛИКАВ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ ЗРОБИТИ ВНЕСОК У НАЦІОНАЛЬНЕ ВІДРОДЖЕННЯ

Голова КНР Сі Цзіньпін закликав представників китайської інтелігенції зробити внесок в процвітання держави, національне відродження і благополуччя народу. З таким зверненням Сі Цзіньпін звернувся на об'єднаному засіданні делегацій Асоціації сприяння розвитку демократії Китаю, Селянсько-робочої демократичної партії Китаю і Товариства "Цзюсань" /Товариство "3 вересня"/, яке відбулося в рамках 5-ї сесії Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради Китаю 12-го скликання.

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/06/2s48046.htm>

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ПОВИНЕН ВІДОБРАЗИТИСЯ НА РІВНІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ – ЛІ КЕЦЯН

Прем'єр Держради КНР Лі Кецянь у понеділок взяв участь в груповому засіданні делегації провінції Шаньдун на 5-й сесії ВЗНП 12-го скликання. Глава уряду заслухав виступи депутатів і в своїй промові загострив увагу на питаннях забезпечення стабільного економічного зростання, просування реформ і покращення життя населення. "В минулому році перед нашою країною постало чимало великих труднощів, більше ніж очікувалося, – визнав прем'єр. – Проте ми змогли їх подолати, а успіхи, досягнуті з такими труднощами, заклали хорошу основу для соціально-економічного розвитку в нинішньому році". Обсяг китайської економіки перевищив 11 трлн дол., нагадав прем'єр. Встановлений на 2017 рік цільовий показник економічного зростання – приблизно 6,5% – дозволить говорити не тільки про збереження середньовисоких темпів зростання, але обіцяє і більший приріст економіки, ніж в минулому році, що буде сприяти збереженню досить високого рівня зайнятості, заявив він. Все те, що приносить розвиток, в кінцевому підсумку повинно виражатися в покращенні життя народу, заявив Лі Кецянь. У зв'язку з цим він заявив про необхідність приділяти пильну увагу питанню зайнятості і всіма способами створювати нові робочі місця. Крім того, слід активно займатися питаннями освіти, охорони здоров'я, соціального і житлового забезпечення, охорони навколишнього середовища, безпеки продуктів харчування і лікарських засобів, зазначив прем'єр.

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/07/2s48074.htm>

ІНІЦІАТИВА "ПОЯСА І ШЛЯХУ" НАЛЕЖИТЬ НЕ ТІЛЬКИ КИТАЮ, АЛЕ І ВСЬОМУ СВІТУ

Ініціатива "Пояса і шляху" належить не тільки Китаю, але і всьому світу. Вона була висунута Китаєм, але весь світ має можливість пожинати плоди її реалізації. Про це заявив міністр закордонних справ КНР Ван Ї в середу на прес-конференції в рамках щорічної сесії ВЗНП. Як зазначив Ван Ї, пройшло трохи більше трьох років після висунення головою КНР Сі Цзіньпіном ініціативи "Пояса і шляху", за цей час

стрімко розвивалося міждержавне співробітництво в її рамках, що робить цю ініціативу одним з найбільш перспективних майданчиків міжнародного співробітництва. За словами глави китайського МЗС, досягнуті успіхи в реалізації ініціативи "Пояса і шляху"

обумовлені відстоюванням принципу "спільного консультування, спільного будівництва та спільного користування".

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/08/2s48093.htm>

КИТАЙ ГОТОВИЙ ПРОДОВЖУВАТИ РОЗВИВАТИ ПАРТНЕРСТВО З ЄВРОПОЮ

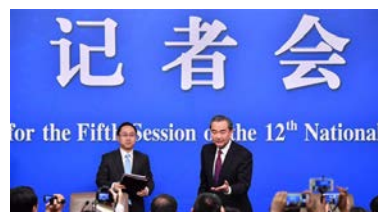
Китай, приділяючи підвищену увагу стратегічному статусу і важливій ролі Європи, готовий продовжувати розвивати китайсько-європейське партнерство. Про це в середу заявив міністр закордонних справ КНР Ван Ї на прес-конференції в рамках щорічної сесії ВЗНП. Китай і Європа повинні поважати розумні заклопотаності один одного, усувати перешкоди на шляху розвитку двостороннього співробітництва та спільними зусиллями сприяти мультилатералізму, процесу становлення багатопольярного світопорядку, зазначив глава зовнішньополітичного відомства Китаю. За словами міністра, ЄС – це механізм регіонального співробітництва, який з'явився раніше інших і отримав найбільш швидкий розвиток після закінчення Другої світової війни. В даний час перед ЄС стоять певні труднощі і виклики, але разом з тим вони надають ЄС можливості досягти зрілості. Китай продовжить підтримувати процес інтеграції в Європі і буде радий стати свідком більш високого рівня стабільності, згуртованості і процвітання в ЄС, додав Ван Ї.

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/08/2s48094.htm>

КИТАЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ВІДНОСИНИ РУХАЮТЬСЯ У НАПРЯМКУ СТАБІЛЬНОГО І ПОЗИТИВНОГО РОЗВИТКУ

В результаті активізації контактів і спільних зусиль обох сторін китайсько-американські відносини рухаються у напрямку стабільного і позитивного розвитку, заявив міністр закордонних справ КНР Ван Ї в середу на прес-конференції в рамках 5-ї сесії ВЗНП 12-го скликання. Міністр зазначив, що в минулому місяці голова КНР Сі Цзіньпін провів телефонну розмову з президентом США Дональдом Трампом. Лідери двох держав підтвердили важливість зобов'язань стосовно принципу "одного Китаю", вони також наголосили на необхідності сприяння подальшому розвитку китайсько-американських відносин на новій вихідній точці, що визначило напрямок розвитку двосторонніх відносин. В даний час обидві сторони підтримують ефективні контакти з питань взаємодії лідерів двох держав і контактів між сторонами на різних рівнях, а також щодо розширення двостороннього співробітництва в різних сферах, зазначив Ван Ї.

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/09/2s48099.htm>

ХЕ ЛІФЕН: РОЗВИТОК КИТАЮ СПРИЯЄ ІНТЕГРАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Хе Ліфен сказав, що китайський ринок з населенням більш ніж 1,3 млрд чоловік сприяє збільшенню зайнятості в країнах, які підтримують тісні торгово-економічні зв'язки з КНР. На частку Китаю припадає близько 15 проц. загального обсягу глобальної економіки, однак у минулому році Китай забезпечив понад 30 проц. приросту світової економіки. Це вважається надзвичайним успіхом, підкреслив він. Чинюник зазначив, що результати розвитку китайської економіки в минулому році виявилися досить значними. За весь 2016 рік з бідності було виведено понад

12 млн осіб, частка нужденних від загальної чисельності населення країни знизилася до 4,5 проц. Згідно з доповіддю про роботу уряду, з яким 5 березня виступив прем'єр Держради КНР Лі Кецянь на 5-й сесії ВЗНП 12-го скликання, в цьому році зростання економіки КНР очікується на рівні близько 6,5 проц. Коментуючи зростання китайської економіки в 2017 році, Хе Ліфен зазначив, що зайнятість є важливим питанням для багатонаселеного Китаю. Воно може бути належним чином врегульоване тільки при підтримці певних темпів розвитку економіки.

<http://ukrainian.cri.cn/841/2017/03/06/2s48063.htm>

«НОВИЙ ШОВКОВИЙ ШЛЯХ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ» - ISBANK (ТУРЕЧЧИНА), PRO GROUP (ВЕЛИКОБРИТАНІЯ) І ALIPAY (КИТАЙ)

Найбільший приватний банк Туреччини Isbank, з власним капіталом у розмірі майже € 10 млрд і прибутком в 2016 році в розмірі € 1,3 млрд, оголосив про партнерство з PPRO Group, однією з найбільш швидко зростаючих компаній FinTech в Європі. Таке партнерство дасть банку можливість запропонувати місцевим торговцям альтернативні способи оплати по всьому світу, включаючи фінансові інструменти китайської платіжної системи Alipay (провідна система онлайн-платежів Китаю, охоплює також Австрію, Бельгію, Францію, Італію, Німеччину, Нідерланди, країни Центральної та Східної Європи, Прибалтики, США, Чехію, Угорщину, Польщу, Словаччину, Словенію, Росію, Бразилію, Колумбію, Мексику, Панаму й Перу). Співпрацюючи з PPRO Group, сертифікованим в ЄС фінансовим інститутом, Isbank стає першим турецьким банком, який пропонує своїм клієнтам додаткові механізми підвищення кількості транскордонних продажів, а також зручні способи виходу на світові ринки електронної комерції. Заснований у 1924 році в якості першого національного банку Туреччини, Isbank, який, згідно з даними журналу The Banker щодо рейтингу 1000 найбільших банків світу за обсягом капіталу першого рівня, зайняв у 2016 році 109-е місце, тепер може розширити доступ у режимі реального часу до онлайн платежів у більш ніж 25 країн Європи, Азії та Латинської Америки. Yalçın Sezen, заступник генерального директора Isbank, прокоментував організацію співпраці з PPRO Group наступним чином: "Цифрова революція трансформує поведінку споживачів, і нам необхідно робити кроки для задоволення їх різноманітних потреб. Тепер наші торговці можуть використовувати всі види міжнародних і місцевих платежів безпечно, просто і швидко, що, зокрема, допоможе збільшити експортні показники Туреччини". Хочеться сподіватися, що банківській системі України, з розширенням співробітництва у рамках китайської ініціативи «Одного поясу, одного шляху» також буде не вистачати безпечних, простих і швидких фінансових інструментів, здатних поліпшити ведення електронної комерції нашими громадянами, у тому числі, з клієнтами китайської платіжної системи Alipay, що обов'язково позначиться на збільшенні національних експортних показників.

<http://www.tianxia.link/uk/article/5816-novii-shovkovii-shliakh-i-ieliektronnoyi-komiertsiyi-isbank-turiechchina-pro-group-vielikobritaniia-i-alipay-kitai>

ВНЕСОК КИТАЮ В ЗРОСТАННЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ СЯГНУВ

33.2%

2 березня в Пекіні пройшла прес-конференція присвячена 5-й сесії ВК НПКРК 12-го скликання. Офіційний представник сесії Ван Гоцин зазначив, що на тлі слабкого відновлення глобальної економіки, темпи зростання китайської економіки в 2016 році склали 6.7%. За цим показником КНР знову перевершила основні економіки світу. Економічне зростання Китаю в 6.7% стало найнижчим з 1991 року. Чи продовжиться подальше ослаблення китайської економіки? Які внутрішні рушійні сили економіки? Чи вдасться зберегти середні і високі темпи зростання в цьому році? Ці питання були в центрі уваги представників і членів комітетів «двох сесій» КНР в цьому році. Член ВК НПКРК, професор Нанкінського університету Лю Чжібяо сказав: «Якщо порівнювати з минулими показниками, то темпи зростання китайської економіки знизилися, проте в порівнянні з іншими країнами світу, КНР показує визначні досягнення, тому немає необхідності турбуватися». За новітньою статистикою Міжнародного валютного фонду, в 2016 році зростання американської економіки склало 1.6%, Єврозони - 1.7%, Японії - 0,9%, Індії - 6.6%, ПАР - 0.3%. З показником в 6.7% внесок Китаю в зростання глобальної економіки досяг 33.2%, КНР як і раніше є головною рушійною силою світового економічного зростання. Крім цього, по загальному економічному обсягом Китай вперше перевершив позначку в 70 трлн. юанів (приблизно \$10 трлн. 200 млрд.). Багатьох турбує питання про те, чи продовжиться зниження темпів зростання китайської економіки. У зв'язку з цим, директор Дослідницького центру з питань розвитку при Держраді КНР Лі Вей зазначив, що китайська економіка розвивається в вигляді букви L, в даний час спостерігається перехід від «вертикального» в «горизонтальне» положення, ризик швидкого зниження зростання став менше. Незважаючи на уповільнення темпів зростання китайської економіки, її значимість збільшилася. Це виражається в тривалому зростанні доходів над ВВП: в минулому році валовий національний дохід Китаю виріс на 6.9% в порівнянні з 2015 роком. Більш того, структура економіки продовжує поліпшуватися, координація і тривалість економічного розвитку стали потужнішими. Так, в 2016 році додана вартість у сфері послуг збільшилася на 7.8% у порівнянні з 2015 роком, зростання цього показника виявився вищим на 1.1 п.п. по відношенню до збільшення ВВП. Питома вага доданої вартості сервісу в ВВП Китаю досягла 51.6%, що на 1.4 п.п. більше в порівнянні з 2015 роком. Що стосується труднощів в структурному регулюванні, то подолання їх і подальший розвиток економіки є найважливішим консенсусом китайського суспільства. «Труднощів у структурному регулюванні китайської економіки не уникнути, проте вони варті того», - вважає Лю Чжібяо. Коливання, пов'язані з реструктуризацією сегмента пропозиції, є допустимими для китайської економіки. У короткостроковій перспективі скорочення виробничих потужностей вплине на ВВП і фінансові надходження в окремих місцях країни, а зниження частки боргового фінансування запровадить деякі підприємства в скрутне становище і поставить їх під помітний ризик. Однак, слід враховувати, що структурне регулювання дозволить звільнити невикористовуванні землі, кредити та інші дефіцитні ресурси, які можна ефективно застосувати в інших індустріях, і тим самим, надати внутрішні рушійні сили для подальшого зростання. 1 березня 2017 року, Державне статистичне управління і Всекитайська федерація логістики та закупівель разом опублікували цифри, в лютому 2017-ого року Інститут управління проектами Китаю становить 51.6%, перевищуючи на 0.3% відсотка в порівнянні з минулого місяця. Обробна промисловість Китаю зберігає добру тенденцію.

<http://www.tianxia.link/uk/article/5817-vniesok-kitaiu-v-zrostannia-svitovoyi-iekonomiki-siaghnuv-33-2>

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА КИТАЮ СТАЛА НАЙБІЛЬШОЮ В СВІТІ

Після кризи 2008 року Пекін використовував банківські кредити для стимулювання зростання економіки. Сукупна вартість активів китайських банків до кінця 2016 року зросла до рекордної суми в \$ 33 трлн, що дозволило банківському сектору КНР вперше обійти за цим показником банки єврозони (\$ 31 трлн), пише FT з посиланням на власне дослідження. До кінця минулого року сукупна вартість активів американських банків становила \$ 16 трлн, японських - \$ 7 трлн. Обсяг активів китайських банків більш ніж в 3,1 рази перевищує розмір ВВП країни, в той час як в єврозоні це співвідношення становить 2,8. Китай обійшов єврозону за обсягом ВВП, розрахованим за ринковим курсом, ще в 2011 році. Зростання китайської банківської системи обумовлена збільшенням обсягу банківського кредитування після 2008 року, коли уряд країни вжив заходів підтримки економіки з метою обмежити негативні наслідки, що виникли в результаті світової фінансової кризи. Однак, як відзначають експерти, стратегія китайського уряду зі стимулювання економіки призвела і до утворення ряду ризиків для фінансової системи країни. «Великий розмір банківської системи Китаю не є приводом для гордості. Це говорить про економіку, надто залежною від банківських кредитів, яка страждає від неефективного розподілу ресурсів і схильною до дуже високих кредитних ризиків», - повідомив економіст Корнельського університету Есвар Прасад, який раніше обіймав посаду головного спеціаліста по Китаю в МВФ. Аналітики відзначають, що Пекін дуже часто вдається до банківського кредитування для фінансування інфраструктурних проектів. Центральну роль у фінансуванні інфраструктурних проектів в Китаї грає державний Банк розвитку Китаю з активами в більш ніж \$ 2 трлн, у кредитуванні також можуть брати участь і приватні банки. «На балансах банків є багато кредитів, виданих під гарантію держави. Це може вплинути на об'єктивність порівняння з іншими країнами. У більшості інших країн уряду займають кошти на ринках капіталу. У Китаї склалася унікальна ситуація», - сказав аналітик Sanford C Bernstein Хоу Вей. Як відзначають економісти, країни з ринковою економікою можуть допомогти Китаю в обмеженні зростання обсягу кредитування в країні, а також диверсифікувати фінансову систему, щоб зробити її менш залежною від банківського кредитування. Проблема в тому, що надмірна залежність від банків стала результатом суворого регулювання фондового ринку в Китаї. «У китайського уряду двояке ставлення до фінансового ринку - воно його використовує як ефективний механізм для розподілу ресурсів, однак відмовляється надавати йому можливість працювати автономно. Прагнення Пекіна зберегти стабільність шляхом надмірного контролю часто стає причиною виникнення волатильності на ринках і робить їх менш ефективними», - зазначив Прасад. Останнім часом ряд високопоставлених чиновників в китайському уряді заговорили про намір відмовитися від нарощування обсягів фінансового стимулювання і зайнятості регулюванням ризиків, що виникли в результаті великого обсягу кредитування. За даними FT, в п'ятірку найбільших в світі банків за вартістю активів входять чотири китайські банки. На першому місці - Промисловий і комерційний банк Китаю (ICBC) з активами близько \$ 3,5 трлн, на другому місці - Китайський будівельний банк (China Construction Bank) з сукупною вартістю активів близько \$ 2,8 трлн, третє місце зайняв Китайський сільськогосподарський банк (Agricultural bank of china) с активами близько \$ 2,75 трлн. Далі йдуть японський Mitsubishi UFJ Financial Group (близько \$ 2,7 трлн) і Банк Китаю (Bank of China) з активами приблизно на \$ 2,6 трлн.

<https://m.rns.online/articles/Bankovskaya-sistema-Kitaya-stala-krupneishei-v-mire-2017-03-06/>

КИТАЙ НАДАСТЬ ІНОЗЕМЦЯМ ДОСТУП ДО НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ПРОЕКТІВ

Китай підтримує вихід на фондовий ринок країни підприємств з іноземним капіталом і випуск ними облігацій, а також дозволяє їм брати участь в державних науково-технічних проєктах на недискримінаційних засадах. Про це повідомляє УНН з посиланням на Сінхуа. Таке положення міститься в доповіді про роботу уряду, з якою прем'єр Державної ради Китайської Народної Республіки Лі Кецянь виступив на щорічній сесії Всекитайських зборів народних представників. У Доповіді підкреслюється, що при розробці стандартів, участі в урядових закупівлях і програмі "Зроблено в Китаї 2025" іноземні підприємства матимуть такі ж привілеї, як і китайські. Підприємства з іноземним капіталом зможуть брати участь в таких державних науково-технічних програмах, як "863", "Факел", "Іскра" та інших ключових науково-технічних проєктах, які реалізуються з 80-х років минулого століття. Також китайська влада дасть зелене світло на участь в програмах, висунутих в рамках 12-ї та 13-ї п'ятирічок, а також в проєктах з поширення науково-технічних знань і підвищення добробуту населення за рахунок науково-технічного прогресу. Примітно, що уряд Піднебесної вперше в своїй звітній доповіді чітко заявив про допуск іноземних інвесторів у сферу державної значущості – науково-технічні проєкти. З початку політики реформ і відкритості Китай заохочує іноземні інвестиції та компанії опановувати нові високі технології. У 2016 році обсяг фактично освоєних іноземних інвестицій в КНР перевищив 130 млрд доларів США.

<http://www.unn.com.ua/uk/news/1650083-kitay-nadast-inozemtsyam-dostup-do-naukovo-tekhnichnikh-proektiv>

КИТАЙ ВЖЕ НЕЗАБАРОМ ХОЧЕ ПОЧАТИ ВИДОБУВАТИ КОРИСНІ КОПАЛИНИ НА АСТЕРОЇДАХ

Китай планує приступити до здійснення космічних місій з освоєння ресурсної бази астероїдів не пізніше 2025 року. Про це повідомила електронна версія газети China Daily з посиланням на Китайську академію космічних технологій (CAST), передає ТАСС. "Ми збираємося почати досліджувати астероїди після першої місії на Марс, яка відбудеться в 2020 році, і до 2025 року. Астероїди нам цікаві, оскільки на них є ресурси, які відіграють важливу роль у майбутньому розвитку людства", - розповів в інтерв'ю журналістам головний спеціаліст CAST в області досліджень космічного простору, урядовий радник з питань космосу Є Пейцзянь. "Деталі відповідної програми, як і її завдання, поки знаходяться на стадії узгодження, ми працюємо над цими питаннями", - додав він. За його словами, китайські вчені активно вивчають можливості здійснення космічного польоту на Юпітер. У грудні Китайське національне космічне управління (CNSA) опублікувало доповідь, в якому повідомляється, що з 2017 по 2021 рік КНР планує приступити до розробки ключових технологій, що дозволяють досліджувати астероїди і Юпітер. Передбачається, що завдяки цьому у майбутньому буде внесена ясність в ряд фундаментальних питань, що стосуються зародження Сонячної системи, можливості існування життя на інших планетах.

<http://expres.ua/news/2017/03/07/231644-kytay-vzhe-nezabarom-hoche-pochaty-vydobuvaty-korysni-kopalyny-asteroyidah>

КИТАЙ СТВОРИТЬ КОСМІЧНІ РАКЕТИ, ЯКІ ЗАПУСКАТИМУТЬСЯ З ЛІТАКІВ

Китай має намір створити нове сімейство космічних ракет, які запускатимуться з літаків, передає УНН із посилання на ТАСС. Як повідомив керівник відділу розвитку ракет-носіїв Китайської академії технологій ракет-носіїв Лі Туньюй, нові ракети зможуть швидко замінювати супутники, які вийшли з ладу, та оперативно виводити на орбіту апарати для дистанційного зондування Землі. Академія, яка займається створенням ракетної техніки в Китаї, вже розробила носій для виведення на низьку орбіту корисного вантажу вагою близько 100 кг. Передбачається також розробити більш потужну ракету-носіїв, здатну виводити на орбіту до 200 кг вантажу. Ракети матимуть твердопаливні двигуни. Повітряним носієм для цих ракет буде важкий транспортний літак Y-20 китайського виробництва. Ракети будуть розміщуватися на зовнішніх підвісках під фюзеляжем і запускатимуться при виході на певну висоту, після чого будуть вмикатися їх власні двигуни. Поставки Y-20 в китайські збройні сили заплановані з липня цього року. Ці літаки мають максимальну злітну вагу понад 200 тонн, їх вантажопідйомність – 66 тонн. За розрахунками китайських фахівців, для запуску ракети з літака і виведення її на орбіту висотою до 700 км буде потрібно 12 годин. Подібні ракети не потребують складної наземної інфраструктури, їх запуск обходиться дешевше і майже не пов'язаний із погодними умовами.

<http://www.unn.com.ua/uk/news/1649593-kitay-stvorit-kosmichni-raketi-yaki-zapuskayutsya-z-litakiv>

КИТАЙ СКАСУЄ ПЛАТУ ЗА МОБІЛЬНИЙ РОУМІНГ

Телекомунікаційні оператори Китаю повністю скасують плату за міжміські дзвінки і мобільний роумінг усередині країни. Про це пише «Женьмінь жибао» з посиланням на заяву заступника міністра промисловості та інформатизації КНР Ченя Чжаосюна, передає «Слово і Діло». Нововведення набудуть чинності вже цього року – з 1 жовтня. Міністерство промисловості та інформатизації має намір вжити нових заходів для збільшення швидкості мережі та зниження тарифів на мережеві послуги, включаючи повсюдне скасування плати за роумінг, пише видання. Повідомляється, що до кінця 2016 року в Китаї було 770 млн абонентів мобільного зв'язку 4G, що вдвічі більше, ніж у 2015 році. Зараз Китай тестує технології мобільного інтернету 5G. Цей стандарт планується здати в комерційну експлуатацію до 2020 року.

<https://www.slovoidilo.ua/2017/03/09/novyna/svit/kytaj-skasuye-platu-za-mobilnyj-rouminh>

КИТАЙСЬКА КОНЦЕПЦІЯ ГЛОБАЛЬНОГО УСТРОЮ ТА «НОВИЙ ПОРЯДОК ШОВКОВОГО ШЛЯХУ»

Концепція «Одного поясу, одного шляху» несе в собі надію мирного піднесення Китаю, а також є комплексним втіленням плану щодо спільної участі Китаю та країн Нового Шовкового шляху у системі глобального управління, з метою впровадження механізму взаємної вигоди та взаємного виграшу. Задум вже знайшов активний відгук у більш ніж 100 країн та міжнародних організацій. Метою задуму є створення найдовших у світі сухопутних та морських економічних коридорів з великою життєвою силою. «Один пояс, один шлях» не є «соло» одного Китаю, а являє собою хор усіх країн-учасниць. Ініціатива безсумнівно потребує нового порядку та моделі. «Маленький розум керує справами, великий розум керує системою». Разом з «Одним поясом, одним шляхом» також формується і нова ідея «Нового порядку Шовкового шляху». 27 вересня 2016 року Сі Цзіньпін на 15 сесії колективного навчання членів Політбюро заявив: «Нам треба вхопити можливість, діяти відповідно до ситуації, сприяти розвитку міжнародного порядку у напрямку більшої справедливості та раціональності, краще захищати інтереси Китаю та інтереси численних країн, що розвиваються. Структура світового порядку залежить від співвідношення міжнародних сил. Радикальні зміни у системі світового устрою виникають через зміни цього співвідношення. Китай дивиться з надією на «Новий порядок Шовкового шляху», і для створення справедливого та раціонального міжнародного порядку пропонує сповнений китайської мудрості варіант цінностей, та нове мислення щодо проектування системи». «Один пояс, один шлях» сприяє послідовному розвитку структури міжнародного устрою: міжнародний порядок визначається структурою міжнародного устрою, а формування та зміни структури залежать від співвідношення сил. Не важливо чи то міжнародний порядок, чи то структура міжнародного устрою, у разі остаточного сформування, неодмінно мають підтримувати відносну стабільність. Структура міжнародного устрою та міжнародний порядок є відносними, а їх зміни є абсолютними. І вони потребують цілого послідовного процесу розвитку від кількісних змін до якісних. Останні кілька поколінь, структура міжнародного устрою постійно визначалась правилами гри між наймогутнішими країнами. Основна причина цього полягала у тому, що сила цих країн суттєво перевищувала можливості інших країн. Хоча після Другої світової війни, ціла низка країн, що розвивались, одна за одною здобули незалежність, у світі дуже швидко сформувались два табори на чолі з двома наддержавами: капіталістичний та комуністичний. Після закінчення «холодної війни», нові країни, що розвивались, перебували на етапі підняття, та навіть з'явився новий термін «країна з економікою, що активно розвивається», наприклад країни BRICS (Бразилія, Росія, Індія, Китай, ЮАР), VISTA (В'єтнам, Індонезія, ЮАР, Туреччина, Аргентина), MINT (Мексика, Індонезія, Нігерія, Туреччина), Next-11 (Мексика, Індонезія, Нігерія, Південна Корея, В'єтнам, Туреччина, Філіппіни, Єгипет, Пакистан, Іран та Бангладеш), MIST (Мексика, Індонезія, Південна Корея, Туреччина) та інші. Одночасно ці країни, що входили до регіональних міжнародних організацій, таких як Асоціація держав Південно-Східної Азії, Африканський Союз, Ліга арабських держав, Рада співробітництва арабських держав Перської затоки та інших, мали величезний потенціал до розвитку, змінювали співвідношення сил у світі, а також вже активно приймали участь у перебудові світового порядку. Наприклад, сукупний масштаб економік країн BRICS у 2015 році вже наблизився до 17 трлн доларів США, що приблизно складає 23% всесвітньої економіки; експорт займає 19,1% від всесвітнього об'єму експорту. У той же час, об'єм торгівлі між країнами BRICS з 93 млрд доларів США у 2006 році досяг 244 млрд доларів

США, тобто виріс на 163%, що стало внеском у всесвітній економічний ріст більш ніж на 50%. З іншого боку, розвинутих країнам не тільки бракувало активного розвитку, але з'явилась так звана група країн PIIGS (Португалія, Італія, Ірландія, Греція та Іспанія), економіки яких потрапили у боргову кризу. Сьогодні Велика Сімка, в яку входять низка розвинутих країн Заходу, не прагне йти з історичної арени, тому у спробі стримати піднесення країн з економіками, що активно розвиваються, вони зосередили увагу на правах людини та інших різноманітних політичних питаннях. До того ж, дивлячись, що вплив G7 на світову економіку щодня слабшає, вони вдаються до різного роду торговельного протекціонізму, чим демонструють крайню самовпевненість розвинутих країн та панівний тип мислення. На такому історичному підґрунті, G20 вже замінила G7, виграючи важливу роль у розвитку міжнародного устрою. У вересні 2016 року, Саміт G20 у Ханчжоу черговий раз продемонстрував роль Китаю у системі світового устрою, мудрість та підхід Китаю здобули визнання переважної більшості країн. Сьогодні яскравими представниками світової економіки є Китай, Індія та інші країни «Одного поясу, одного шляху» з економіками, що активно розвиваються. Всі ці країни активно співпрацюють, і активно просувають ідею реструктуризації міжнародного устрою. ВВП Китаю перестрибнув межу у 10 трлн доларів США, що перевищує масштаб економіки Японії у 2 рази. Міжнародний Валютний Фонд 7 жовтня 2014 року у своєму звіті «Глобальні економічні перспективи», зазначив: «за розрахунками купівельної спроможності, ВВП Китаю оцінюється у 17,6 трлн доларів США, що перевищує ВВП США (17,4 трлн), та займає перше місце у світі». Це безсумнівно є високою оцінкою економічної могутності Китаю. Міжнародний банк також наголосив, що враховуючи фактор ринкового валютного курсу, США досі ще є найбільшою економікою світу і Китай ще потребує часу для того, щоб випередити США. У квітні 2016 року, у звіті «World Factbook», були наведені більш нестандартні дані: «згідно купівельної спроможності, за 2015 рік, ВВП Китаю склав 17,1% від всесвітнього ВВП, а ВВП США склав лише 15,8%, Індії 8%, Японії 4%, Німеччини 3,37%». Згідно звіту «World Factbook», підготовленого ЦРУ США, за розрахунками купівельної спроможності, ВВП Китаю та Індії складають ¼ всесвітнього ВВП. Китай є другою у світі економікою, найбільшою країною з золотовалютними запасами, найбільшою у світі торговельною країною, та другим у світі закордонним інвестором. У той самий час, Китай є найбільшим торговельним партнером 128 країн, та вже відіграє важливу роль на світовій арені. У 2015 році об'єм китайських прямих інвестицій за кордон склав 145,67 млрд доларів США, що не тільки перевищує об'єм залучених закордонних коштів, а займає друге місце у світі, випередивши Японію. У 2015 році, витрати Китаю на дослідження та проведення експериментів склали 1,422 трлн юанів, що становить 2,10% від ВВП країни. Серед цього, витрати на фундаментальні дослідження складають 67,1 млрд юанів. Китай вже став найбільшою країною-експортером високотехнологічної продукції в Азії, найбільшою країною світу за об'ємами експорту культурної продукції, а також протягом 5 років поспіль займає перше місце за об'ємами заявок на розгляд патентних прав на винаходи. Згідно глобального інноваційного індексу, підготовленого Всесвітньою організацією інтелектуальної власності, Університетом Корнелла у США та Королівською міжнародною бізнес школою, Китай займає 25 місце серед економічних систем з інноваційною спроможністю, і перше місце серед країн з середнім доходом. Згідно Плану розвитку ООН та «Доповіді про розвиток суспільства Китаю у 2016 році» підготовлених Китайським дослідним центром розвитку при Держраді КНР, на основі «індексу розвитку людства», КНР вже стала «країною з високим рівнем розвитку», і однією з країн, що за трохи більше ніж 30 років домоглись найшвидшого прогресу у сфері розвитку людства. Китайські стандарти у сферах швидкісних залізниць, атомної енергетики, зв'язку, автомобілебудуванні зробили стрибок з етапу наслідування до передового рівня. До травня 2016 року Китай вже володів 189 стандартами, що увійшли до міжнародної системи ISO,

підписав угоди про співробітництво у сфері стандартизації з 21 країною-учасницею китайської ініціативи, а також опублікував «План дій щодо уніфікації стандартів «Одного поясу, Одного шляху» на 2015-2017 роки». Китай швидкими темпами розробляє та впроваджує спеціальний план робіт по виходу за кордон китайських стандартів, що має допомогти міжнародному співробітництву у сферах обладнання та виробничих можливостей. Посередині між економічним колом Східної Азії, що має найбільшу життєву силу завдяки «Одному поясу, одному шляху», та найбільш зрілим економічним колом Західної Європи, розміщені економічні сектори Південно-Східної, Південної, Західної Азії, Східної Африки, Східної і Центральної Європи. Така структура максимально використовує переваги кожної країни та регіону і формують спільний ефект багатодержавного спільного економічного розвитку. «Один пояс, один шлях» на своєму маршруті має більш ніж 60 країн, загальна кількість населення яких складає 4,4 млрд осіб, що становить 63% від населення Земної кулі. Масштаб економіки складає 21 трлн доларів США, що становить 29% від загального масштабу всесвітньої економіки. Між державами «Одного поясу, одного шляху», економіки яких активно розвиваються, є сильне бажання економічного співробітництва, до того ж у більшості країн є спільне історичне підґрунтя та розуміння спільного розвитку, між ними формуються все більш тісніші стратегічні партнерські відносини. Один науковець з Південно-Африканської Республіки, говорячи про співробітництво Африки та Китаю, зазначив: «Китай має усвідомити, що обов'язково треба створити спільну концепцію, яка б поєднувала політику та економіку. Тільки так можна здобути суттєві вигоди та переваги». Голова інституту стратегічних досліджень Камбоджі вважає: «Камбоджа підтримує ініціативу «Один пояс, один шлях», але не тому, що її запропонував Китай, а через те, що Камбоджа здатна знайти на ньому своє місце». Китай на даний момент піднімає відносини між країнами «Одного поясу, одного шляху» до рівня всебічного стратегічного партнерства, створює товариство зі спільною долею, спільними інтересами, спільною відповідальністю, з метою підвищити право голосу Китаю та країн «Одного поясу, одного шляху» на міжнародній арені. Підняття відбувається не лише за ланцюжком цінності, а також за розміром вигоди, яку країни «Одного поясу, одного шляху» зможуть отримати від співробітництва з Китаєм у сфері виробничих можливостей. Говорячи про Росію, слід зазначити, що окрім значних труднощів, пов'язаних з українською кризою, в неї також є великі протиріччя з США у питанні Сирії. США тримають санкції проти Росії, проте вони не лишають їй простору для маневру і складається враження, що такими діями складно нанести болючого удару по економіці Росії. Поведінка рубля у 2015 році, оприлюднена економічна статистика, доводять певну спроможність російської економіки до відновлення. Незважаючи на те, що російська економіка знаходиться на низькому рівні, але як країна з великою територією та з великими ресурсами, потенціал її розвитку Китай не може недооцінювати. У 2015 році, Росія, разом з рядом країн СНД, розширила Євразійський економічний союз, що покликаний поглибити економічну інтеграцію та політичну координацію, а також підвищити спільний міжнародний вплив країн-учасниць. В той же час, 8 травня 2015 року, Китай та Росія підписали та опублікували «Спільну заяву РФ та КНР про співробітництво з питань будівництва Євразійського економічного союзу і Економічного поясу Шовкового шляху», що має інтегрувати економічні сектори Східної та Північно-Східної Азії. До того ж розвиток Далекого Сходу Росії привернув увагу бізнес-кіл Південної Кореї та Японії. Найближчі два роки, економіка Індії характеризувалась сильним стрибком, і не тільки зберегла швидкий темп зростання, але в областях комп'ютерного програмного забезпечення, виробництва ліків, робочої сили має колосальні переваги. Одночасно, економіка, політика та інші аспекти регіону Південної Азії демонструють свою незамінну роль. Уряд Моді в Індії показує свої переваги, на підґрунті економічного розвитку ним було впроваджено низку великих реформаторських заходів в економіці, за допомогою яких у 2015 році коефіцієнт росту досяг 7,5%, що стало

передовим показником серед найбільших країн світу. Уряд Індії зараз просуває план «made in India», який має широкі перспективи. Згідно дослідженням, проведеним британською «Financial Times», з січня по червень 2016 року Індія, Китай та Індонезія, як представники країн з економіками, що активно розвиваються, у сфері залучення іноземних інвестицій, особливо у сфері інвестування у зелений сектор економіки, витіснили представників країн з розвинутими ринками, таких як США та Великобританія. Ще важливіше, що у разі стикування стратегій «Одного поясу, одного шляху» з індійською стратегією «Дій на Сході» та російським Євразійським економічним союзом, їх спільним вплив не можна буде недооцінювати. Професор Інституту міжнародних відносин Університету Бразилії (University of Brasilia) вважає, що ключ реструктуризації міжнародного устрою лежить у руках країн BRICS. Країни BRICS, що йдуть у напрямку «дозрівання» наразі володіють достатніми силами для реформування міжнародного порядку, і стимулювання цих реформ також закладено у ідею BRICS. У 2015 році ВВП країн, з економіками, що активно розвиваються, вже склав 57,3% від світового ВВП. Серед них найбільші країни є саме країни BRICS. Голова МВФ Крістін Лагард вважає, що вклад у ріст світової економіки країн, з ринками, що активно розвиваються, найближчі 2 роки перевищить 75%. У той же час, Казахстан, Монголія та Південна Корея мають намір стикувати з китайською ініціативою «Один пояс, один шлях» свої стратегії «Нурли жол», «Степовий шлях», «Євразійську ініціативу». Євросоюз також розмірковує над стиковкою Європейського інвестиційного плану (План Юнкера) з «Одним поясом, одним шляхом», щоб спільно стимулювати розвиток світової економіки та світового устрою. Вже до кінця 2015 року Китай підписав з більш ніж 30 країнами відповідні меморандуми та конкретні умови стосовно «Одного поясу, одного шляху». Ініціатива вже охоплює Азію, Африку і Європу. Стиковка цих стратегій напряду стимулює переміщення центру світової економіки, і сформований вплив на міжнародний устрій не можна буде недооцінювати. Зміні міжнародного устрою впливають на переформатування міжнародного порядку: сьогоденний міжнародний порядок можна віднести до часів промислової революції. Після промислової революції міжнародний розподіл праці відбувся за принципом «центру і периферії», а згодом відбувся розподіл країн на розвинуті країни та країни, що розвиваються. Після цього, міжнародний порядок постійно контролювався розвинутими країнами. Сьогоденний міжнародний економічний порядок, сформований після Другої світової війни на базі бреттон-вудської системи. Згідно біполярної політичної обстановки, що склалася після Другої світової війни, також сформувався і відповідний міжнародний політичний порядок. Характерною рисою цього міжнародного політичного порядку було те, що невелика кількість найсильніших країн монополізували за собою вирішення міжнародних питань, втручались у внутрішні справи інших країн, у міжнародних відносинах сильний подавляв право голосу слабкого, великий ображав малого, багатий подавляв бідного. Великі країни поділили світ на зони впливу, що спричинило нерівномірне розподілення та нерівні відносини між країнами. Виходячи з цього створювались військові блоки, розпочалась гонка озброєння, на кожному кроці застосовувалась збройна сила чи збройне залякування. У 60 роках 20 сторіччя, у численних країнах, що розвивались, піднялась хвиля національної незалежності. По мірі того як ці країни, одна за одною здобували незалежність та йшли спільним шляхом, вони вимагали створення нового міжнародного економічно-політичного порядку. У 1964 році 77 країн висловили спільне бажання, що стало першою вимогою створити рівноправний новий міжнародний економічно-політичний порядок. У 1973 році позаблокові країни вчетверте висловили бажання створення нового міжнародного економічно-політичного порядку. Після цього, вимоги створити новий міжнародний порядок країн, що розвивались, ставали все гучнішими і частішими. США були єдиною наддержавою, яка не дивлячись на слабкий вплив Всесвітньої торгової Організації активно просунула ідею Угод про Транс-

тихоокеанське партнерство (Trans-Pacific Partnership Agreement) та Трансатлантичне торговельне та інвестиційне партнерство (Transatlantic Trade and Investment Partnership), під назвою яких був створений шаблон регіональної торгівлі, але основна ідея цих угод полягала у виключенні з них нових економічних держав, включаючи країни BRICS, послабити право голосу цих країн у системі міжнародного порядку, зокрема необхідно було стримати економічну інтеграцію країн Далекого Сходу, а прямою ціллю був саме Китай. Стосовно стратегії економічного розвитку всередині Китаю, «Один пояс, один шлях» як відкритий для зовнішнього світу загальний стратегічний план Китаю, разом із Планом спільного розвитку Пекіну, Тяньцзіню і провінції Хебей, та Планом економічного поясу річки Янцзи утворили оптимізовану систему економічного простору Китаю. Стосовно глобального устрою, «Один пояс, один шлях» стає таким варіантом світоустрою Азії, Європи та Африки, у якому Китай готовий брати активну участь та задавати напрямки. «Один пояс, один шлях» в основному реалізується у «5 напрямках»: напрямки політичної комунікації; напрямки з'єднання та взаємного доступу інфраструктури; напрямки вільної торгівлі; напрямки циркуляції фінансів; напрямки взаємозв'язку народів. Серед них, напрямки з'єднання взаємного доступу інфраструктури, напрямки вільної торгівлі, напрямки циркуляції фінансів є трьома конкретними сферами співробітництва у будівництві «Одного поясу, одного шляху». Напрямок політичної комунікації є важливою основою, що гарантуватиме будівництво «Одного поясу, одного шляху», напрямки взаємозв'язку народів є соціальним фундаментом китайської ініціативи. Напрямок політичної комунікації, що спирається на напрямки взаємозв'язку народів, закладає фундамент створення регіонального порядку та світового порядку. Стикування стратегій є важливою формою просування «Одного поясу, одного шляху». Стиковка стратегії китайської ініціативи та стратегій розвитку країн-учасниць і регіонів, неодмінно стосуються реструктуризації правил міжнародної економіки, а також створення нових міжнародних механізмів. Як було зазначено у «Перспективах та порядку дій щодо просування будівництва Економічного поясу Шовкового шляху та Морського Шовкового шляху 21 сторіччя», спільно виданого Державним комітетом у справах розвитку та реформ Китаю, Міністерством закордонних справ та Міністерством комерції КНР, «у повній мірі розкрити роль міжвідомчих, міжпарламентських, координуючих комісій, керівних комітетів, рад й інших двосторонніх механізмів, координувати просування реалізації проектів співробітництва». Насправді, будівництво «Одного поясу, одного шляху», вже має численні міжнародні механізми, що можуть стати опорою, як зазначено у документі: «посилити ролі багатосторонніх механізмів співробітництва, розкрити роль Шанхайської організації співробітництва, Організації азіатсько-тихоокеанського співробітництва «10+1», Форуму «Азія-Європа», Діалогу про співробітництво в Азії, Ради по взаємодії та заходам довіри Азії, Форуму Співробітництва Китаю та «Еміратів», Стратегічного діалогу між Китаєм та Радою співробітництва арабських країн Перської затоки, Субрегіону Великого Меконгу, Регіонального економічного співробітництва Середньої Азії та інших багатосторонніх механізмів співробітництва, посилити комунікацію між відповідними країнами, щоб ще більше країн та регіонів приєднались до будівництва «Одного поясу, одного шляху». Однак, новий порядок, що входить у концепцію «Одного поясу, одного шляху» не виключає вже існуючого міжнародного порядку, треба запозичити раціональне ядро з існуючих міжнародних правил та міжнародних механізмів, що у той же час спричинить опір з боку тих самих міжнародних правил та механізмів. Згідно даних з офіційного сайту МВФ, до кінця 2014 року, право голосу США у МВФ складало 16,85%, тобто насправді США мали право вето. 1 жовтня 2016 року китайська валюта женьміньбі (RMB) увійшла до валютної корзини спеціального права запозичення, де її доля в корзині склала 10,92%, і зайняла 3 місце, поступаючись лише долару США та євро. Але беззаперечним фактом є те, що доля виділених Китаєм коштів до Світового банку та до Азіатського банку розвитку (надалі

просто АБР) та право голосу зазнають обмежень. На даний момент, найбільшими вкладниками до АБР є Японія та США, частка кожного складає 16,65%, співвідносна доля акцій Китаю у АБР складає лише 6,429% та має 5,442 права голосу. Більше того, на місце директора-розпорядника МВФ постійно призначається європеець, головою Світового банку постійно призначається американець, головою АБР постійно призначається японець. «Один пояс, один шлях» потребує, щоб усі країни-учасниці рухались уперед у вирішенні ділових справ на основі досягнутого консенсусу, через що відповідні міжнародні механізми стають невід'ємною частиною. Китай одночасно винесенням ініціативи «Один пояс, один шлях» виступив з ініціативою разом з відповідними країнами створити Азіатський банк інфраструктурних інвестицій (АБІІ), що неодмінно є новим спільним кроком Китаю та країн-учасниць «Одного поясу, одного шляху» у прийманні участі у міжнародному порядку. АБІІ разом з Фондом Шовкового шляху, Новим банком розвитку країн BRICS, а також проектом Банку розвитку країн ШОС є однією з чотирьох фінансових опор китайської ініціативи, і вони всі відіграють важливу роль у встановленні міжнародного порядку. Насправді, основна функція АБІІ в основному зосереджена на будівництві інфраструктури в азіатському регіоні, що є своєрідним доповненням відсутньої функції у МВФ, Світового банку, АБР. Основна функція МВФ полягає у наданні допомоги країнам-членам у труднощах з міжнародною платоспроможністю, а Світовий банк, АБР та інші багатосторонні структури розвитку в основному зосереджені на боротьбі із бідністю в окремих регіонах та у цілому світі. Кошти, що виділяються ними на будівництво інфраструктури сильно обмежені. Згідно прогнозів АБР, у майбутні 10 років будівництво інфраструктури Азії потребує 8 трлн доларів США. Відстала інфраструктура Азії вже стала впливовим фактором, що стримує економічний ріст Азії. Тому створення Азіатського банку інфраструктурних інвестицій є своєчасним. Основа функція АБІІ сконцентрована на будівництві інфраструктури азіатського регіону, що абсолютно не заважає Світовому банку та АБР, а лише доповнює їх діяльність. Хоча Азіатський банк інфраструктурних інвестицій не намагається порушити наявний міжнародний порядок, але просування будівництва інфраструктури Азії з боку АБІІ об'єктивно реалізовує ті цілі міжнародного порядку, що з часом стають все актуальнішими. «Новий порядок Шовкового шляху» створює новий зразок світового порядку: новий порядок Шовкового шляху, по своїй суті, є різновидом міжнародного порядку. Так званий порядок є систематичним, не хаотичним станом речей. Міжнародний порядок, означає сукупність норм, принципів, механізмів, сформованих суб'єктами міжнародної спільноти для реалізації певних відносин. Міжнародний порядок проявляється у нормах поведінки та міжнародних механізмах. Норми поведінки насправді є правилами, яким слідують уся міжнародна спільнота. Міжнародні механізми, насправді є механізмами регулювання міжнародної спільноти. Міжнародний порядок є найбільшим спільним дільником визнання фундаментальних норм міжнародної спільноти з боку учасників міжнародних відносин, що займають провідну та не провідну роль. З цього формуються правила, якими керується міжнародна спільнота, але цим правилам ще необхідні міжнародні механізми, для системного забезпечення їх виконання. Міжнародний порядок втілюється у праві голосу суб'єкта міжнародних відносин, а право голосу безсумнівно підкріплене наявністю «твердої сили» та «м'якої сили». Але створення та упорядкування міжнародного порядку є системною розробкою. Наявний міжнародний економічний порядок звісно має численні нераціональні фактори, наприклад, наявні торгові системи з нееквівалентним обміном і міжнародні фінансові системи із монополізованими заходами контролю капіталу. Наявний міжнародний політичний порядок хоча має політику грубої сили та гегемонізму, але серед принципів, правил та механізмів, які є в ньому, багато мають раціональне ядро, особливо рівність серед інших учасників, визначена «Статутом ООН», взаємна повага суверенітету, територіальна цілісність та політична незалежність, боротьба проти застосування воєнної сили та збройного залякування. Китай завжди був

учасником та будівником міжнародного порядку. У 50 роках 20 сторіччя Китай разом з Індією, М'янмою та іншими країнами спільно запропонував 5 принципів мирного співіснування. Ці 5 принципів на разі вже стали визнаними базовими принципами регулювання міжнародних відносин. У 80 роки 20 сторіччя, Китай відновив свої позиції у МВФ та у Світовому банку. На початку 21 сторіччя Китай увійшов до ВТО. Політика реформ та відкритості Китаю, що тривала останні 40 років здобула колосальних результатів у рамках існуючого міжнародного порядку. Відношення Китаю до міжнародного порядку є стимулювання його розвитку у напрямку справедливості та раціональності, стимулювання своєчасної адаптації міжнародного порядку до послідовного розвитку співвідношення міжнародних сил, втілення закликів та вимог численних країн, що розвиваються. На сьогоднішній день Китай не лише є учасником переважної більшості міжнародних організацій, але й кількість підписаних ним міжнародних угод перевищує середній показник по світу майже в 2 рази. Китай є країною з найбільшою чисельністю миротворчих військ серед усіх членів ООН. З 2016 по 2018 рік, відрахування Китаю на підтримку миру досягне 10,2%, що буде поступатись лише США. Китай також є рушійною силою міжрегіонального економічного співробітництва та економічної глобалізації. Стратегія «Один пояс, один шлях» просувається у напрямку стандартизації промислової платформи кожної країни китайської ініціативи, з метою створення нових правил та механізмів співробітництва. По-перше, це регіональні форуми, що виграватимуть все більш важливу роль (наприклад Боаоський азіатський форум, Євразійський економічний форум), включаючи китайську ініціативу створити Міжнародний форум «Одного поясу, одного шляху». По-друге, різноманітні виставки зіграють з'єднуючу роль мосту на «Одному поясі, одному шляху», наприклад Виставка Китай-АСЕАН, Міжнародний торгово-інвестиційний Симпозіум Китаю та інші численні платформи співробітництва стануть опорами економічного співробітництва регіонів та країн-учасниць ініціативи. По-третє, пошуки культурної спадщини «Одного поясу, одного шляху». На базі цього треба організувати спеціалізовані інвестиційні, торговельні, культурні заходи, наприклад Міжнародна культурна виставка Шовкового шляху (Дунхуан), Міжнародний кінофестиваль Шовкового шляху, книжкові виставки тощо. «Порядок Шовкового шляху» хоча знаходиться у процесі формування, але ми вже можемо попередньо описати загальну ідею та загальні рамки, що втілені у наступних аспектах: По-перше. «Порядок Шовкового шляху» керується концепцією «5 напрямків та 3 спільнот». Напрямок політичної комунікації, напрямок зв'язку та взаємного доступу інфраструктури, напрямок вільної торгівлі, напрямок циркуляції фінансів, напрямок взаємозв'язку народів несуть на собі основну ідею «Одного поясу, одного шляху»; створення спільноти зі спільними інтересами, спільноти зі спільною відповідальністю, спільноти зі спільною долею є новою системою цінностей та поглядом на методи управління. Країни «Одного поясу, одного шляху» за допомогою «об'єднання в партнерство і не створення альянсів» приймають участь та спрямовують світовий порядок. «5 напрямків та 3 спільноти» втілюють в собі ідею незалежної зовнішньої політики, на якій наполягає Китай: за допомогою «Одного поясу, одного шляху» створити разом з країнами-учасницями взаємовигідний формат та представити нову модель міжнародного та регіонального співробітництва 21 сторіччя. По-друге. «Порядок Шовкового шляху» підтримує правильну концепцію інтересів та вигід, що полягають у «підрахуванні інтересів, враховуючи інтереси Піднебесної» (концепція вигоди, сформована ще китайським мислителем Конфуцієм, що полягає у збільшенні своїх власних інтересів та вигід лише шляхом збільшення вигід для Піднебесної; у даному випадку мається на увазі увесь світ, людство, - прим. перекладача). Китай історично виступав проти гегемонічного погляду на вигоду, що полягає у «праві переможця ділити трофеї». Зазвичай, капітал має приносити вигоду. Економічному співробітництву складно існувати без мети отримати вигоду. Принцип «при підрахуванні інтересів, враховувати інтереси Піднебесної» є лише

різновидом погляду на вигоду та інтереси, а також є концепцією розвитку. Як зазначав Сі Цзіньпін, концепція розвитку та концепція порядку мають засновуватись на рівності як фундаменті, відкритості як напрямку, співробітництві як рушії, спільним користуванням результатами як меті. Твердо притримуватись мисленням співробітництва: «самостійно йти швидко, разом йти далеко». Китай строго притримується концепції правильної справедливої вигоди, що полягає у здобутті вигоди власної країни, з одночасним урахуваннями інтересів інших країн, розвитку справедливості та поєднанні інтересів. Третє. Стиковка «Порядку Шовкового шляху» та стратегій розвитку країн «Одного поясу, одного шляху». У 2014 році керівники Китаю та Казахстану розпочали стикування стратегій «Одного поясу, одного шляху» та «Нурли жол». Після цього, китайська ініціатива розпочала стикування зі стратегіями інших нових економічних країн «Одного поясу, одного шляху», такими як Туреччина, В'єтнам та Індонезія. У той же час, Китай проводить стикування зі стратегіями розвинутих країн, наприклад з Австралією, Великобританією. До 30 червня 2016 року Китай вже зробив зі 56 країнами та організаціями регіонального співробітництва спільні заяви про стикування стратегій з ініціативою «Одного поясу, одного шляху», а також підписав відповідні меморандуми та угоди. Територія країн-учасниць «Одного поясу, одного шляху» вже охоплює Азію, Африку та Європу. По-Четверте. Втіленням «Порядку Шовкового шляху» є дух Шовкового шляху, що проявляються у «мирному співробітництві, навчанні один у одного, перейманні досвіду, взаємній вигоді та взаємному виграшу». Китай, як ініціатор «Одного поясу, одного шляху» твердо дотримується принципу не розподілення на маленькі чи великі держави, багаті чи бідні, сильні чи слабкі. Усі рівні між собою. На політичній площині усі мають поважати один одного, проводити спільні консультації, переговори. В економічній площині за допомогою мирного співробітництва, відкритості та толерантності реалізовувати спільний розвиток. В культурній площині за допомогою принципів взаємного навчання та взаємного обміну досвідом реалізовувати спільне процвітання. В площині безпеки необхідно проявляти взаємодовіру, спільний захист, встановити нову концепцію безпеки, що включатиме взаємну довіру, рівність інтересів, вирішення спірних питань шляхом діалогу та співробітництва. Відносини з сусідніми країнами необхідно здійснювати на основі принципів «спорідненості, щирості, доброти та толерантності». З усіма країнами-учасницями китайської ініціативи дотримуватись принципів спільного обговорення, спільного будівництва, спільного користування результатами». По-п'яте. «Новий порядок Шовкового шляху» є інновацією та доповненням існуючого міжнародного порядку. Треба сказати, що «Порядок Шовкового шляху» не має підривати існуючий міжнародний порядок, а лише має його доповнити та удосконалити. Наявний міжнародний порядок має багато недоліків, які потребують нових правил та міжнародних механізмів. Наприклад Світовий банк, АБР та інші міжнародні фінансові установи не приділяють увагу будівництву інфраструктури. АБІ є лише доповненням до існуючих фінансових платформ. «Один пояс, один шлях» також створив низку нових правил, наприклад, у сфері інформації та зв'язку досі є багато проблем, що стосуються інформаційної безпеки. Китай організував Третю Всесвітню Інтернет Конференцію, а також ініціює спільні з партнерами заяви щодо питань стандартизації інформаційної безпеки. По-шосте. «Новий порядок Шовкового шляху» в якості міжнародного механізму вже посприяв створенню АБІ, Банку розвитку країн BRICS, Фонду Шовкового шляху та інших фінансових установ. Членами-засновниками АБІ вже стали 57 країн. На даний момент ще є заявки від 20 країн, які хочуть увійти до банку. Якщо порівняти з АБР чи Світовим банком, кожен з них має 31 та 28 членів-засновників відповідно. Європейський інвестиційний банк має лише 6 членів. Азіатський банк інфраструктурних інвестицій має розширитись до більш ніж 90 країн. АБІ має широку славу, це означає, що кожна країна не лише побачила у ньому свої можливості, але й відображає хвилю розвитку цілої епохи. Безсумнівно, АБІ стає механізмом

забезпечення створення «Нового порядку Шовкового шляху». Критерії дій у «Новому порядку Шовкового шляху» випередили застаріле мислення гегемонізму та політики сильного, що існували останні покоління. «Новий порядок Шовкового шляху» створив нову модель міжнародного співробітництва, та надав нових ідей глобальному порядку. Будівництво «Одного поясу, одного шляху» заповнило недоліки світової економіки, включаючи застій будівництва інфраструктури, нестачу виробництва та попиту в країнах, що розвиваються, віддаленості віртуальної економіки від реальної тощо. «Новий порядок Шовкового шляху» слідує хвилі епохи миру, розвитку, співробітництва, взаємної вигоди, сприяє розвитку у напрямку інтересів економік, що активно розвиваються та перерозподілу міжнародних сил у їх бік, стимулює розвиток міжнародного порядку у бік справедливості та раціональності.

<http://www.tianxia.link/uk/article/5819-kitais-ka-kontsieptsiaa-ghlobal-nogho-ustroi-u-ta-novii-poriadok-shovkovogho-shliakhu>

